

Капіталізм це війна

Щоб зупинити її, робочий клас має зруйнувати капіталізм

Зіткнення між капіталістичними системами, між державами, що здійснюють поділ світу, було неминучим.

Україна є лише початоком: це глобальне зіткнення між імперіалістичними державами, а не між «демократіями» та «авторитарними режимами», як це представляється. Від США до Китаю та Росії, аж до Великобританії, Японії, Німеччини, Франції, Італії, всі озброюються до зубів заради поділу територій і сфер впливу по всьому світу. Відносини між державами ґрунтуються на силі, а не на абстрактному міжнародному праві.

Відмінність між нападами і жертвами нападу є химерною, це лише ідеологічний інструмент виправдання імперіалістичної війни з обох боків фронту.

Всі національні капіталістичні системи є агресорами і одночасно жертвами.

Усім їм насправді загрожує глобальна криза капіталістичної економіки, яка невблаганно наростає через колосальне надвиробництво товарів і капіталу, що посилюється пандемією. Вони гризуть один одного щоб вижити, щоб розділити прибутки, що падають.

Це тому, що капіталізму загрожує те, що він сам створив у своєму розвитку: **Комунізм**. Комунізм - це примара, яка дозріває в самих явищах сучасного світу і матеріально втілюється, наполегливо вимальовуючись у всіх аспектах життя. Капіталізм сформував і звеличив свого могильника, міжнародний пролетаріат, якому судилося повстати в умовах злиднів, в які його кидає криза.

Не якась конкретна політична ідеологія, культура чи національна традиція штовхають капіталізм до війни: це лише брехня, за допомогою якої буржуазні режими намагаються виправдати конфлікти та капіталізм у його ганьбі.

Росія, яка у Жовтні стала комуністичною, після сталінської контрреволюції та поразки старої більшовицької гвардії знову стала на шлях звичайної капіталістичної держави.

Неосяжні економічні інтереси великого бізнесу викликають імперіалістичну війну. Щодня заради цих інтересів експлуатуються, звільняються і доводяться до голодної смерті мільярди пролетаріїв, яких змушують працювати в умовах, які викликають їхню загибель від нещасного випадку або хвороби. Щоб скоротити витрати та отримати більше прибутку, буржуазія провокує екологічні, промислові, інфраструктурні та медичні катастрофи, що призводять до тисяч жертв.

Імперіалістична війна є не лише боротьбою буржуазії за поділ світового ринку: це війна всіх буржуазій, що об'єдналися проти робітників усього світу, для того, щоб утримувати їх роз'єднаними, підлеглими, заляканими. Єдина відповідь економічній кризі, яку має капіталізм у своєму розпорядженні, полягає в протистоянні самому життю: знищувати, крім надлишку товарів, людей, товарну робочу силу, робітників, мільйонами і мільйонами.

Всі інтереси капіталу та саме його виживання зосереджені у державній та військовій машинах. Їхній захист невблаганно веде до війни.

Якщо робочий клас не зможе першим повалити капіталізм, великий і руйнівний конфлікт перетворить світ на поле битви, де робочі будуть покликані проливати кров лише за інтереси своєї відповідної буржуазії та збереження її політичної влади.

Східна Європа — лише один із фронтів, на яких стикаються імперіалістичні системи: ті ж спалахи війни відбуваються з боку Тихого океану, навколо Тайваню та Китаю, першого стратегічного супротивника американського імперіалізму.

Війна в Україні, як і попередня війна в Югославії, повертається, щоб розсіяти ілюзії мирної Європи і підтверджує те, що завжди стверджував революційний марксизм: **не може бути миру, поки існує капіталізм; мирне співіснування національних капіталістичних систем неможливе.**

Таким чином, війна в Україні спровокована не лише агресивною політикою Путіна, як зовні можна було б подумати: вона спровокована буржуазним режимом, як російським, так і світовим. Вона викликана капіталізмом, що загрожує війною.

Щоб зупинити її, робітники не повинні дотримуватися вказівок ні націоналістичних, відверто буржуазних партій, ні опортуністичних робочих партій, які завжди вказують їм «вибирати», ставати на бік «менш войовничий», «менш антипролетарський», «демократичніший», ніж інші. Робочі повинні об'єднатися проти всіх імперіалістичних фронтів і насамперед проти своєї власної буржуазії. **Перше комуністичне гасло 1848 року - Пролетарії всіх країн, об'єднуйтеся! - стає все більш актуальним.**

Шлях комуністів у війні такий самий, як шлях Леніна та лівих комуністів проти Першої світової війни: перетворення імперіалістичної війни на революцію.

З сьогоднішнього дня робітники повинні відокремити свою орієнтацію та позицію від позиції своєї буржуазії, вони повинні боротися заради захисту умов життя та праці проти свого національного капіталізму.

Між робочим класом та класом буржуазії немає спільності інтересів. Так зване «загальне благо країни» є лише ідеологічним покровом, що прикриває інтереси національного капіталізму.

Для робітників підтримувати свою буржуазію сьогодні, йти на жертви щодо умов життя і праці заради підвищення конкурентоспроможності «системи країни» означає приєднатися до сторони правлячого класу, який завтра змусить їх проливати кров на захист соціальних привілеїв та політичного панування, яке їх же гнітить.

Шлях до порятунку не у пануванні своєї буржуазії на світовій арені, а у міжнародній єдності робочого класу проти капіталізму.

Для цієї соціальної війни нам потрібна зброя боротьби пролетаріату, необхідно відновити справжні класові та бойові союзи у Міжнародній комуністичній партії.

Міжнародній комуністичній партії

international-communist-party.org

contact: icparty@interncommparty.org